

תכלה שבה וקללותיה -
תחל שנה וברכותיה !

בענק אחד לפחות היה עבול ברכה.

אלול

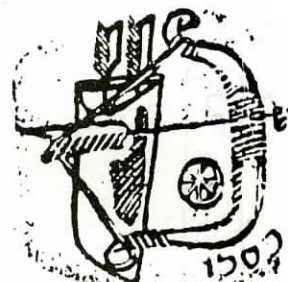
חולד

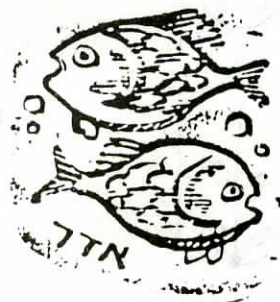
סיון

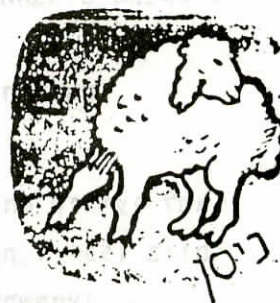
חשוון

כסלו

טבת

ניסן

טי"ז בחשון - נ י ב ד ד נ ש
כ"ח בחשון - נ ו פ ר מ ל י נ ה
כ' בכסלו - י מ י ת א י ל ו ן
ז' באדר - א ל מ ו ג כ"ז
טי"ז בניסן - ר ו ן י נ ט י ס
כ"א בניסן - ד נ ד י ה ו ד ה
ט' באייר - ע מ ר נ ו י
י"ג בסיון - א ס א א ר נ ב ר ג
י"ג בסיון - מ ע י ן ד ו א ר י
תור דוארי -
כ"א בתמוז - מ י ק ה ה ר מ ץ
כ"ז בתמוז - ע נ ו נ ה ב ן - ז א ב
י"ח באב - ס ת י ן ד י ב ו ן
ב' באלול - א ל ה ב ו ט ו

(קטעים)

ପ୍ରାର୍ଥନା ଆବେଦନ ପତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

נתן אלתרמן

וְלֹא פַעַם לְתוֹהוּ-וּבְהוּ תַחֲזֹר.

...חזל טוב... חזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

11.9. יונה פוטש

נוגה דיבון

עידית פורסטר

גאי המאירי

12.9. הנרי שפרונג

מור גולדברג

13.9. הלן ליפשיץ

דקל בסו

טובי אפשטיין (נכד)

14.9. נאור מסר

עינת מסר

15.9. שחר כ"ץ

16.9. שמואל חצור

אביטל שובל

נעמה דבולט

נועם ריפקינד (נכד)

גל סינה (נכד)

17.9. הרי ברג

בנות-תאומות נולדו

להורים - אורנה ודוד

לסבים - יעל ואדי נמנוב

ולכל בני המשפחה - שפע נחת!

י מ י - נ י ש ו א י ן

11.9. עמליה ומיכיל נוי

עירית ומשה גרשמן

12.9. אן וביל פיינברג (זורי קרול ב.)

13.9. ג'נט וקולין פרימוסט

14.9. יהודית ונתן ברק

15.9. גילה ומקס מדר

דורית ואבי רוזנקרנץ

16.9. שלי ואנדרו איסטון

מה נשמע?

* מעגף האבוקדו מוטרם לבנו: "יש יבול", ומיד מסייגים "לא גבוה, אבל בעונה זו של מחסור, כל פרי בעל ערך גבוה ויש סיכוי למחיר של 1000 \$ לטון לפחות." ויקטור מתחנן שלא תיכנסו למטע לקטוף באופן עצמאי. יש לפנות לאחד מאנשי הצוות (ויקטור, אודי וגנר, מיכיל נוי או דובי) ולברר מה אפשר לקבל. "אם אפשר לתת, נספק את הפרי", הם מבטיחים.

* בכל זאת יהיו לנו כ-30 פנים חדשות בסוף השבוע של חגיגת ה-40. הכיצד? האולפן החדש ייפתח ביום ה' השבוע. כך מסרה לי המורה הטריה, נורית אורן. מה נגיד? רק תסבירו להם שלא כל סוף-שבוע מתנהל כאן כמו סוף השבוע השני שלהם במשקן

* בחלק אחר של הגליון תקראו על הצעה מעלון גדות על הגברת ההכנסות אצלם. ובאמת, יש אפשרויות לא מנוצלות גם כאן. למשל: תזמורת להשכיר - אקורדיון פלוס מנדולינה לריקודים ונוסטלגיה בשיט בכנרת. סיפרו לי שכבר פנו לאורי גולן ויאיר דוארי ושאלו אותם, כמה הם מבקשים בעד ערב כזה. כשהם ענו, בלי להניד עפעף - "500 \$", התפלאו מאוד על המציאה. אפילו שם כבר נתנו ללהקה "להקת המאה" (או אולי מעה?).

* בשעה טובה קיבלה חברת הנעורים מועדון חדש - כיתת "חרוב" לשעבר. כך מוסר אבי רובינסון.

* נמנועת הבנים מודיעים שאימצו בחורה המעוניינת לנסות חיי קיבוץ. שמה גלית הופמן נהיא באה אלינו מחולון. כן ירבו כאלה!

* הלן ליפשיץ מתחילה בימים אלה את הקריירה שלה (לפי שעה יום אחד בשבוע) כסנדלרית המשק. הלן למדה באנגליה במשך שלוש שנים את מקצוע הטיפול ברגליים (chiropodist) ובמסגרת הקורס למדה גם איך להתאים נעל לרגל. "יום בשבוע אני נוסעת לשמיר ללמוד אצל סנדלר ותיק, שמעוניין להעביר את הידע שלו לאנשי קיבוצים אחרים. בהתחלה אביא לו את התיקונים הקשים. השאר - בעיקר שכל ישר וניסיון", היא אומרת. כששאלתי אם היא מרוצה מהעבודה החדשה, היא אמרה: "I love it".

* מהצאן מוטרם שמכינים גג מעל השטח לכבשים, כדי שלא יירטבו בחורף, אבל יש מקום רק למחצית הכבשים שם. איך יחליטו מי יזכה? אומרים שיש תחרות רצינית בין הגרמניות והישראליות!

* נכנסים לכיתה א' פחות משבוע אחרי תחילת שנת הלימודים: - - - כאילו החבר'ה כבר למדו יחד חצי שנה לפחות. לשאלתי "יש לך חבר ממחניים?" ענו כולם ברשימת שמות מרשימה, מלבד מתן לבית נמנוב, שאמר: "לא, יש לי חברה." ילד ממחניים סיפר לי שבאים כל בוקר במיניבוס ושבים הראשון הנהג חילק לכל אחד עט. בקיצור, כיף לא נורמלי. (דו"ח יותר מסודר תקבלו בקרוב).

* ואחרון אחרון חביב - למי שעוד לא שמע: צעירינו הגדילו לעשות והכינו מסיבת שייט בכנרת כהפתעה לוותיקים שבינינו. בסוף הערב אומנם אמרתי "אין מילים בפיי", אבל בשבוע הבא תהיה התייחסות (נוספת לזאת שבינינו). כבר הובטח לי.

* מערכת "דברי הכפר" מאחלת לכל אוכלוסיית הכפר, מטף ועד זקן, בלי הבדלי ותק, גיל, שנות שירות, גובה - ולאלה הקוראים אותנו במרחקים -

שנה טובה
שנת בריאות ושלום
ואם אפשר - גם שנת פרנסה טובה
אננה סגל - רות גלעדי

הדים ואיחולים מרחוק וזקרוג.

24.8.88

קולומבוס, ארה"ב

חברים יקרים,

הגיע הזמן שנספר לכם קצת על ביקורני אצל המשפחה באמריקה. אנו נמצאים בבית של שמוליק ומבלים זמן עם הנכדים - קלייר וטובי. אומנם אנו לא יכולים לראות אותם כל הזמן. אנו מאוד נהנים להיות איתם, לבלות יחד ולהכיר אותם בצורה יותר ממשית.

אנו עומדים בקשר הדוק עם אביבה בניו-יורק ועם נתן באיזור בוסטון. אנו מתכננים להיפגש כאן בקולומבוס לראש-השנה. זו תהיה הפעם הראשונה שנהיה כולנו יחד מאז שהגענו וכוונתנו היא לערוך חג משפחתי אמיתי.

למעשה השגנו את המטרה העיקרית של ביקורנו - וזאת להיות עם המשפחה ובמיוחד עם הנכדים. לכן אנו אסירי תודה לקיבוץ שאיפשר לנו הזדמנות זו. מצבנו הכספי לא כל-כך טוב והנסיונות לשפר אותו על-ידי השגת עבודה לא עולים יפה. זה אומר שיש סיכוי סביר שנחזור הביתה בנובמבר ולא נוכל להאריך את הביקור לעוד שלושה חודשים, כפי שרצינו. נוסף לכך אנו חייבים לחיות בתוך מסגרת תקציבית מוגבלת ולכן אנו מזדהים עם אווירת הצמצומים שלכם. אך כפי שאמרנו, העיקר השגנו ולכן אפילו אם כן נחזור בנובמבר, נעשה זאת בהרגשה טובה לגבי ששת החודשים האלו.

בתקופה זאת היה לנו קשה מאוד לקלוט את הידיעה על מותו הפתאומי של מיק לפני חודשיים, ועכשיו על מותו של ברני. כל-כך קשה להאמין שלא נפגוש אותם כשנחזור. לקראת ראש-השנה וגם לקראת החגיגות לשנת ה-40 לקיבוץ אנו, יחד עם שמוליק והילדים, מאחלים לכל בית כפר הנשיא חג שמח ושנה טובה - שיהיה לכולכם חג 40 "גדול" ושנה בריאה ומוצלחת.

באהבה ולהתראות

גרשי ושוש

מהעיר הגדולה - שלום לכולם !

בשעה טובה נרגעתי ומצאתי זמן לכתוב ל"דברי".

אני רוצה מאוד להודות מעומק לבי לכל אלה שעזרו לי ותמכו בי בתקופה הראשונה בחיי בעיר, לכל אלה שהתמסרו ליהונתן בזמן שנסעתי ולשאר בני משפחתי ולכל אלה שעזרו ועדיין עוזרים לאמי. זה בהחלט מקל, למרות הנסיבות, לדעת שאמי לא נשארה לבד וישנם אלה שעדיין איכפת להם ואני מאוד מודה לכם.

למרות כל הלבטים והקשיים עשינו זאת! עברנו העירה לראשון, עיר מאוד גדולה והאחוזה הגבוהה מכל הערים של צעירים וזה בהחלט מורגש בשטח. מספר התלמידים הלומדים השנה בראשון זהה למספר הלומדים בת"א.

(המשך בע' 8)

(כותבים לנו - המשך)

בית-הספר של יהונתן והעבודה שלי הם כ-5 דק' מהבית. אני עובדת במעון של ויצ"ר
מ-7.30-13.00 ומ-14.00-16.00, גילאים 20-24 חודש, 30 ילד. אך בהזדמנות אחרת אספר
לכם על ההבדלים בין 30 ילד לבין שישירות.

המעבר לחיי העיר מהקיבוץ הסגור זו חוויה קשה ומעניינת, כמוכן קשה יותר בגיל-
אים המבוגרים ולכן אני שמחה שהצעירים מטיילים, מבלים ועובדים בארץ ובעולם ובתקווה
שבסופו של דבר יחליטו להקים את ביתם בכפר הנשיא.

ובזה אני רוצה לאחל לכולם:

שנה טובה, אחווה ושיתוף והרבה בריאות !

לחילולים - שנת שלום !

למטיילים בארץ ובעולם - שנת טיולים ועיסוקים מהנים. חיזרו הביתה במהרה ובשלום.

לכל התלמידים - עבודה קשה, מהנה ופורייה !

שנה טובה לכל בית כפר הנשיא !

שלכם - ונסה

רח' רמז 39/3 ראשל"צ

מה התמונה הזאת

היתה צריכה

להזכיר לך?

(קרא את התשובה בעמוד 18)

פואן מה??

חברים יקרים,

חצי צנצנת של ריבת התפוזים של אביכה עדיין עמנו, חוץ מזה רק הזכרונות
מלווים אותנו כל הזמן. כפר הנשיא הוא הבית הראשון שלנו ועברנו את כל יסורי
הקליטה בחברתכם.

לאחרונה הפכנו להיות עירוניים. נועה נשענת על החלון וצועקת מהקומה הרביעית
להכריזה ברחוב. טל נוסע כמעט יום יום ל"הפועל" ירושלים ושם נלחם על מקומו
בנבחרת הכדורסל הירושלמי של כחה ט'. שירה מקבלת תלמידים באופן פרטני ומנסה
לסיים הסכמים על עבודת חדרת כביה"ס הקונסרבטיבי בגבעה הצרפתית. להסדיר
עניינים במשרד החינוך איננו מן המשימות הקלות.

כמנכ"ל התאחדות עולי אמריקה וקנדה הרגשתי היא שהצטרפתי ל"קיבוץ" חדש. אני
עובד עם צוות מקסים של עובדים ניקצועיים וגם מתנדבים, ותחושת המטרה המשותפת
מפעמת בכולנו.

האם הכל וורוד? לא, יש חיסכולים, יש בעיות שאיתן לא התמודדנו עד כה, ומבחינת
חברתית עלינו ליצור חברה חיה נון ההתחלה, אבל נהגבר.

אליכם אנו מתגעגעים. לילדים ולנו יש חברים טובים מביניכם. הנוף הגלילי תמיד
יהיה הנוף שאנו נישא בליבנו. וגם היחד, ההגיגות כאשר מוסי רוקד באמצע המעגל
המפוזר מתבוננת ביד והשאגה האדירה הפורצת מגרוננו "אל יבנה הגליל", אמן!
את זה לא אשכח לעולם.

חשוב לנו לשמור על קשר איתכם.

בהזדמנות זו כרצוננו לברך את כל החברים בברכת שנה טובה.

בחיבה,

יראב פק

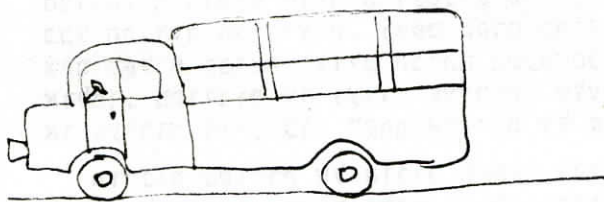
חזרה מהמדבר.

בעיות ההתבגרות בעצמם. וזה היה בהחלט מתסכל.

בעוף השנה הגענו למסקנה, שמה שהם רצו מאיתנו הוא בעצם לחיות איתם, להתחלק עימם בעבודה, בתורנויות, בישיבה בוועדות ובאסיפות. שהילדים שלנו יגדילו את חברת הילדים המקומית ושנביא איתנו את נסיון החיים שלנו בעבודה. אם ירצו - יקחו ואם לא ירצו - אז לא. גבי אומר - מה שזרענו ייקלט ביום מן הימים.

אחרי חצי שנה הצאתי את עצמי מרכז חינוך מבוססת בבון טובעני. חשתי לעשות מעשים שלא ימצאו חן בעיניהם ויחד עם זה חייבת הייתי לדאוג שעניינים שוטפים יטופלו. כשעזבנו לא היתה ועדת חינוך ולא נמצא לי מרכז מחליף.

ובכל זאת, כשבאים לסכם באמת את תרומתנו למקום - היא לא היתה קטנה: שלי - בריכוז חינוך, ארגון קייטנה, החזקת פעוטון במשך שנה וכשנתבקשתי - גם בענייני תרבות. של גבי - בנהיגת הטיולית, תיקונים שונים ברחבי הקיבוץ, התקנת טלפונים בבתי, ובעידוד רוחם של צעירים קשי-יום. ותרומתם של הילדים - ראשית בעצם הימצאם שם, בהכנסת שובבות ורעש לשבילי הקיבוץ, בבניית מחנה חורף לתפארת, בלקיחת אחריות על הילדים הקטנים בדרך מבית-הספר, בשמרטפות ובהרבה עזרה נוספת.

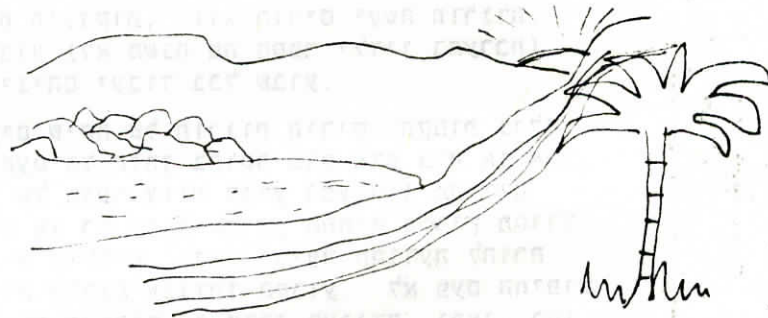
מצפה שלם, בדומה להרבה קיבוצים צעירים, עובר משברים קשים פי כמה מזה של כפר הנשיא. צרות פרנסה, עזיבות, מיעוט קליטה, תחלופה גדולה של גרעינים וחיילים, ועוד. הוא זקוק כל הזמן לחיזוק ע"י משפחות מבחוץ. של צעירים עם ילדים קטנים או קשישים יותר (כמונו בערך) עם ילדי בייס, או זוגות מבוגרים שילדיהם כבר גדלו, שיהנו מעין הורים רוחניים לבני המקום. (הנה, למשל, זוג חברים שלנו מעין-גדי, שיצאו בעקבות הבת שלהם לקיבוץ מורן, אחרי שזאת עשתה שם ש.ש.ש.)

אני קוראת לחברים שמרגישים שקצת נמאס להם, להתנדב לקיבוץ השרוי במצוקה גדולה

(סוף בע' 11)

בדיוק חודש מאז "נחתנל" בחזרה, זמן יפה לעשות סיכום של מה שהיה. לא קל לדחוס תקופה של שנה לכתבה אחת, אבל אפשר לאמור שמרבית הציפיות שלנו משנה זו התגשמו:

רצינו לצאת מהקיבוץ, בו חיינו את מרבית שנותינו ולעשות זאת בדרך אחרת, שלא לפי צו האופנה (שנת חופש בעיר או בחו"ל). רצינו לשלב "התאוררות" במעשה חלוצי ולהיות שותפים בבניית הארץ. וגם אם העזרה שלנו למצפה שלם היתה טיפה בים, יש הרגשה של נחת רוח. רצינו להגדיל את מעגל החברים, לנו ולילדים, וכיום יש לנו רבים כאלה במצפה ובעין-גדי. רצינו להכיר אזור חדש וכך הגענו לאחד האזורים הפיזיים של ארצנו הקטנה, המשלב בחלוצים ומדבר ומצוקים פראיים, ואדיות וקניונים, צמחיה מדברית וספארי של ביילי-חיים. טיילנו הרבה וחרשנו את המדבר לאורכו ולרוחבו. הבאנו גם מזכרות: שלושה אלבומים עמוסי תמונות וקרניים של יעל אותנטי שנדרס בשוגג ע"י חבר הקיבוץ.

היתה גם שיגרה מרנינה הרבה פחות ותנאים חיים פחות נוחים. היתה ערימה של תורנויות מכל הסוגים וימי עבודה ארוכים. היתה גם הדאגה היומיומית לילדים שנסעו פעמיים ביום על כביש מצפה-עין-גדי, מובלים ע"י נהגים צעירים במהירות 120 קמ"ש בכביש מתפתל, מצד אחד הר ומצד שני תהום. פעמים אין-ספור נשארו מחכים בחנייה של עין-גדי, כי הנהג התורן נרדם או שכח או מצא שלקחו לו את האוטו לנסיעה אחרת, וכו'.

אולי זאת גם הסיבה העיקרית שלא נשארו שנה נוספת, כי מבחינת הקיבוץ הצעיר שנתיים שירות יעילות, כמובן, יותר משנה אחת. בעצם רק בתום השנה הבנו, מהגידוק רצו מאיתנו. בהתחלה חשבנו שאנחנו באים, קיבוצניקים ותיקים ומנוסים, ללמד את הצעירים פרק בניהול קיבוץ, עד מהרה הסתבר שאלה, גם אם הם מתלבטים בשאלות וקשיים, לא כל-כך מעוניינים לשנות שיטות עבודה מקובלות ולא רוצים את העצות שלנו. כל דבר הם צריכים לנסות על בשרם ואין מנוס, כנראה, מזה שיעברו את כל

יותר נללמנד באנתה הזדמנות שביפר הנשיא טוב. אולי זאת השיגרה שעושה לאנשים מצב-רוח רע. לנו היתה שנה של המון חוניות והתרוממות רוח ומרץ מחדש והרבה סיפוק.

כעת חזרנו להמשיך ולתרום את חלקנו לקיבוץ הזה.

נ ו ר י ת
בשם משפחת אורן

כמה קשה בגיל הרך.

במערכת הגיל הרך אנו מתלבטים מזה זמן רב בבעיות שונות ורבות, שהגדולה שבהן כבר שנים היא בעיית כוח-אדם. או ליתר דיוק, מחסור כרוני בכוח-אדם.

במערכת ישנן מספר מטפלות מנוסות ומיומנות, שעברו קורסים שונים בחינוך, ומנסות לקיים מערכת חינוך וטיפול ברמה מקצועית גבוהה. לעומת זאת אין לנו מספיק בנות כאלה ואין לנו מספיק צוותים לטפל בכל הקבוצות הטיפוליות שלנו. לאחר התלבטויות וחשיבה רבה של הצוות הכולל וצוותים קטנים בתוכו, גיבשנו תוכנית אשר לדע-תנו תביא לחיסכון ניכר בכוח-אדם מחד, ומערכת יציבה וטובה יותר מאידך.

השיטה המוצעת כאן תדרוש מההורים מאמץ גדול יותר, משום שמדובר כאן בתורנות של פעם בשבוע, בנוסף לשעות העבודה, של כל זוג הורים שלהם ילד בגיל הרך. באחד מהבתים שבמערכת, דהיינו גן, פעוטון או בית תינוקות, זוג הורים יעשה תורנות הקמה אחת בשבוע בבית מסויים קבוע וביום קבוע (לא משנה מה מספר ילדיו במערכת) בין השעות 14.00-16.00. הזוג יחליט מי מביניהם יעבוד בכל שבוע.

חשוב לי להדגיש, שהרעיון הישנוני להקים שיטה של תורנות הורים להקמות נולד מתוך מצוקה קשה. מערכת הגיל הרך מתפקדת כמעט כל הזמן בחוסר כוח-אדם כזה או אחר, כך שבכל פעם חסרה מטפלת, אם משום שיש מצב של חוסר צוות קבוע בפעוטון מסויים או כאשר מטפלת יוצאת לחופש, השתלמות, מחלה או כל סיבה אחרת, מתחיל מירוץ מטורף אחרי הורים שיעשו הקמה או ישלימו שעות בבית הילדים. לרוב מגיעה ההודעה להורה ברגע האחרון ומפריעה למהלך התקין של העבודה במקום עבודתו הקבוע. לא פעם החיפוש מלווה בחיכוכים חוזרים ונשנים של המטפלות עם ההורים או סדרן העבודה. וכאן, כמו בכל התנועה הקיבוצית, נרשם מקדם שחיקה גבוה של המטפלות. כמו כן לא פעם אנו נאלצים לשלוח קבוצת ילדים הביתה בשעה 14.00. מדי פעם אנו מכניסים כוח-אדם זמני כגון אולפן, מתנדבות או נערות צעירות, שלעיתים קרובות אינן מיומנות, אינן שולטות בשפה או צעירות מדי, כדי לקחת אחריות על קבוצת פעוטים. בקיצור - בלגן.

תורנות מסודרת של הורים תאפשר להורים, שרובם ממילא עושים הקמות לעיתים תכופות למדי, לתכנן את היום שלהם בצורה נכונה ומסודרת. תאפשר לצוות מטפלות להיערך לספיגת חוסר בכוח-אדם בצורה קלה יותר. לא ייווצר מצב שתישאר מתנדבת או נערה צעירה לבד עם קבוצת פעוטים. ובנוסף לכך ראינו אפשרות להציע תוכנית כוללת, שתביא לחיסכון של כוח-אדם קבוע במערכת.

הצעה למערך כולל של הגיל הרך

1. במערכת מעל 80 ילד, מספר המטפלות הדרוש כיום - 25

" " " ע"פ התוכנית 20

- 5

חיסכון

2. כמעט כל מטפלת מקבלת יום השתלמות בשבוע. השתלמות זו היא חלק מהקניית היידע המקצועי שאנו דורשים היום מכל מטפלת. התוכנית המוצעת כאן מביאה לחיסכון של 5

(המשך בע'מ')

(כמה קשה בגיל הרך - המשך)

מטפלות ומאפשרת יציאת מטפלות כמעט ללא צורך של השלמה מסידור העבודה (בצוותים הגדולים). את ההשלמות ההכרחיות אנו מקוות לבצע באמצעות הנערות מבית-הספר ביום העבודה שלהן, המהווה גם את הכשרתן לעתיד. הצוות יוכל להיערך לעבודה חינוכית רצופה ללא אין-ספור תחלופות, וכניסה של אנשים זמניים למערכת.

גם המטפלות משתלבות במערך התורנויות.

3. הקמה משעה 14.00 עד 16.00 ע"י תורנות הורים, 5 פעמים בשבוע. יום שישי יהיה יום קצר, הילדים ילכו הביתה בשעה 14.00. אלטרנטיבה - הכנסת אנשים נוספים למערך התורנות, כדי לאפשר כיסוי של יום ו' (אנשים שאין להם ילדים בגיל הרך).

קבלת שבת תיערך בזמן ארוחת הצוהריים או לאחריה.

4. בגדי הילדים יחולקו במחסן לתאים משפחתיים (כולל ילדי ב"ס). ייחסך טיפול מיותר בביגוד שקיים כיום.

הקשר עם מחסן הילדים לגבי החלפת ביגוד עונתי, החלפת ביגוד קטן וכו' ייעשה דרך המטפלות.

רזרווה קטנה של בגדים תישאר בבתי הילדים למקרי חירום. בגדי העונה החלופית שלא בשימוש (בגדי חורף בקיץ ולהיפך) יאוחסנו בבתי הילדים.

כוח-אדם מתוך מערכת החינוך יופרש לעזרה במחסן בחלוקת הביגוד.

המקלחות תיעשינה בבית ההורים, אך במידת הצורך אפשר יהיה לקלח בבית הילדים. תקציב השמפו והסבון יעבור לבית ההורים.

אפשרות של חיסכון בבגדים עקב שימוש במערכת בגדים אחת ביום במקום שתיים (לצערנו תישחט כאן פרה קדושה - ההפרדה בין בגדי בוקר לערב).

ייחסך הצורך בקניית התרמילים הגדולים שהיום משמשים להעברת הביגוד מבית הילדים הביתה ובחזרה.

למשפחות גדולות נצטרך לעזור במציאת פיתרון למקום מספיק לבגדי כל הילדים.

ולסיום - התוכנית עברה דיון בוועדת כוח-אדם ונתקבלה בברכה ובקרוב תובא לאישור באסיפה. נשתדל לקיים ישיבת הורים לפני האסיפה לבירור שאלות והסברים נוספים.

י נ י ת ה

ע ר ב ש י ש י ???

ביום ה' 15/9 יפתח, בשעה טובה, מחזור שני של אולפן "אורן". גם הפעם היינו רוצים שאת יום השישי הראשון שלהם בקיבוץ יבלו עם משפחה מארחת. הכוונה לאולפניסטים שחלקם רק הגיעו מחו"ל - לעזור להם להתאקלם ולהשתלב בקלות רבה יותר.

אנו פונים לכלל החברה, ובעיקר לוותיקים - להירשם לאירוח אחד או שניים מהם ביום שישי 16/9. הכוונה היא שהאולפניסטים יגיעו לביתכם בערך ב-17.00, יאכלו איתכם ארוחת ערב בחדר-האוכל ואח"כ - לפי רצונכם - המשך אירוח או לא.

אין הכוונה לאימוץ קבוע, אלא לאירוח חד-פעמי שיתן להם תחושה ביתית עם הגעתם למשק (האולפן נפתח יום קודם לכן בלבד!). כמובן שבבוא העת גם נחפש משפחות לאימוץ קבוע (האולפן מסתיים הפעם ב-31 בדצמבר) ונשמח כבר עכשיו לשמוע מכם, אם אתם מעוניינים לאמץ מישהו. אנו יודעים שאפשר לסמוך עליכם - כרגיל. אז להשתמע!

בברכת שנה טובה - צוות האולפן

(בפניות לאימוץ אולפניסטים - נא לפנות אל לאה כץ או שרון סוקל)

ותיקים שלא ותיקים. איליין.

אנז מסתכלת מבחוץ: הריקנדים והשירים הם לא שלנו, לפי הגיל - כן, אנחנו ותיקים, אבל בקיבוץ אנחנו עדיין "חדשים" - רק שתיים-עשרה שנים בקיבוץ. אם כי בלי ספק הרגשנו "בבית" מהיום הראשון - משתתפים בכל שימחה וצער. יודעים מה מרגישים כאשר יש בנים בצבא, מפני שעברנו תשע שנים רצופות עם בנים בצבא. מכירים את שימחת החיים כאשר בנינו ונכדינו קרובים אלינו ואפילו פעם חתונה בן פה. וכמנ אחרים סבלנו מעזיבת ילדינו את הבית.

אם כך - מה חסר לנו? בעצם זה העבר בכפר הנשיא שחסר לנו. לא היו לנו נסיונות משותפים כמו לחברים הוותיקים האחרים. רק בדמינונו אנו רואים את הימים המוקדמים ההם שלהם ומכירים אותם רק מסיפוריהם. רואים אותם כצעירים כמו בצילומים או בתמונות שבמחשבותינו.

למררת זאת אנחנו משתתפים בכל לבנו בשמחות היומיומיות, כי אנו חיים בזמן התונה. לא היה לנו הכבוד לבנות את קיבוצנו מהתחלתו ואנו מעריכים את כל החברים שמקבלים אותנו כ"ותיקים".

מה עוד יכול לקרות לחבר פשות בשבוע אחד?

ב-17.30 נודע לנו על הולדת התאומות של ארנה (שתייה לחיים עם כל השכנים!).

בערב הופעת הזיג (על המגרש הביתי), ולאחר מכן, כמובן, פירוק והחזרת הבמה.

בדרך הביתה, רק יכולתי לחשוב על האירוע המרגש של המוחות: מפגש (RE-UNION) קבוצת החני-כים שהדרכת ברחובות לפני 35 שנה (והם היום בני 50!). איזו התרגשות!

הלכתי למיטה מרוצה אך עייף, ומלא ציפיות למחר. מה עוד יכול לקרות לחבר פשוט בשבוע?---

ובכן זה קרה! עדיין אני קורא עיתון במיטה, ולפתע התקפה ויראלית/ניורולוגית/וסקולרית/אפידמולוגית (מחק את המיותר, או את כולם) - ואחרי טיפול מסור של שתי אחיות, נהג אמבולנס, רופא, וכדורים למיניהם - הלכתי לישון, ונגמר השבוע - וגם נגמרה החוויה אליה ציפיתי ארבעה חודשים - המפגש עם ה"רחובותים"!

שרק נהיה בריאים!

(BELIEVE IT OR NOT)

א ד י

נ.ב. על אירועי השבוע הזה במסגרת "כבוד לוותיקים" בוודאי אחרים יכתבו - רק אסיר את הכובע לכ היוזמים והמבצעים. תודה!

זה התחיל בשבת, אחרי יומיים של קרבות קשים ומרתקים ליד שולחן הברידג', בתחרות ברמה ארצית בטבריה, לזכות במקום הראשון!

יום ראשון - חזרות לחתונה של מרגלית ודני. יום שני - אמיר וג'אן אמורים לחזור מחו"ל, ולאחר 2 דחיות, חזרו רק למוחרת. זה איפשר עוד חזרות לחתונה.

יום שלישי - סידורים אחרונים של PROPS לחתונה, נסיעה לרגבה, והופעת-חוץ ראשונה בהיסטוריה של זיג. חזרה ב-11.30, וכמובן לחדר של אמיר וג'אן---לשמוע את כל הסיפורים, עד 2.30 בבוקר.

יום רביעי - נסיעת חובה לחתונה של הבת של בת-דודתי בת"א.

יום חמישי - ערב קדוש לברידג' (ואגב פעד-רות משיבה של ועדת ה-40).

יום שישי - גם עובדים לפעמים - ישיבה עם יוסי ואורי א., וקבלת האחריות על ייצור המפעיל. אחה"צ הקמת הבמה בבריקה, וסידור-רים אחרונים.

בנינו לבין עצמו

ראש השנה תשמ"ט

עוד שנה מתקרבת לסיומה וכל אחד עושה את חשבון הנפש שלו בדרך המקובלת עליו: מי בתפילה ומי בסקירת המאורעות שפקדו אותו, את משפחתו, את החברה בה הוא חי ואת המדינה.

שנת תשמ"ח תיזכר כשנת ה-40 לקיומה של מדינת היהודים וכשנת האינתיפדה. ובתוך קיבוצנו כשנת המרתון החברתי, כשנת בנייה קדחתנית וכשנה שבה נפטרו חברינו מיק אלמן וברני מרכס. אותות המצב הכלכלי המאיים ניכרו בדיוני האסיפה, אבל רמת החיים הכללית לא נפגעה, מסתבר.

וטור זה עסק בהרבה נושאים, ביניהם רציניים ומרכזיים וביניהם עניינים שניסינו לגעת בהם ביד קלה ובהומור. יש אומרים שההצלחות הגדולות של טור זה היו בשתי פינות: פינת הבנייה ופינת דודה ינטה.

כמעט שכחנו - בוודאי יש סיבה פסיכולוגית לכך - שזאת היתה שנת הארבעים של כפר הנשיא. הכול מתנהל בנימה של "עוד יהיה": עוד תהיה חגיגה פנימית, עוד יהיה ספר שבו יסופרו קורות יישוב קיבוצי זה; ואולי עוד נזכה לראות סרט וידיאו על הקיבוץ וחבריו. נותר לנו רק לבקש סליחה מאלה שנעלבו מן הדברים שנכתבו בטור זה ולהדגיש שמטרת הביקורת שהופיעה בו לא היתה לקטול, אלא לעורר את דעת הקהל בתוך קיבוצנו לבעיות ולמצבים מצחיקים או מגוחכים.

נהדרת פני ותיק

השבוע החליטו צעירי הקיבוץ לגרום לחבריו המזדקנים רוממות-רוח והזמינו אותם לארוחת מנחה חגיגית ליד בריכת השחייה ולמוחצות להפלגה לילית בים כנרת.

ליד הבריכה זללו וסיפרו אזרחינו הבכירים חוויות מן הימים ההם, וכששמעו שהם מוזמנים לנסיעה קטנה שבסופה הפתעה, היו כאלה שסברו שההפתעה תהיה ביקור בבית האבות בצפת והצעו "לבחור את החדר והמיטה".

ההפלגה בכנרת היתה נאה ומרנינה. דיילות ודיילים מן הדור הצעיר הבטיחו שאף אחד לא יפול לים, שיהנו מארוחה שהוכנה באוניה בעוד מועד ושירקדו, אם ירצו, לצלילי אקורדיון ומנדולינה (אורי ג. ויאיר ד.). הוותיקים/זקנות/זקנים שיתפו פעולה ורקדו כמו בימים ההם. מאוחר יותר ריקודי העם ("אל יבנה הגליל", "הבונים קדימה הבונים") פינו דרך לריקודי סלון. בני כל הגילים רקדו יחד ומצב הרוח הרקיע שחקים. וכששני האוטובוסים הגיעו לקיבוץ הוותיקים/קשישים הופתעו מקבלת הפנים הלבבית שזומנה להם.

הערות כמה חברים יעידו על הרגשת המשתתפים:

- אין לי מילים לתאר את הערב - זה היה מרגש.
- השיא בשבילי היה קבלת הפנים במגרש החנייה - הספונטניות של החיבה שהתגלתה היתה שונה יותר מאלפי מילים.
- שני ערבים נהדרים שחיסלו כל מצב-רוח.

לכל המארגנים והיוזמים - חן חן. אחת מנקודות השיא היתה לראות את שמעון, האקונום הטרוד, מנצח על חלוקת אוכל ובעצמו מחלק גלידה, כאשר חיוך גדול על פניו.

(המשך בע' _ _)

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

פינת דודה ינטה

דודה ינטה שלום. ברצוני לדעת מה צריך להיות הצעד הבא אחרי המרתון החברתי. חתום: סקרן.

לסקרן שלום, כידוע לך באתליטיקה יש הרבה מקצועות והמרתון הוא רק אחד מהם. יש, למשל, קפיצה לגובה: קפיצה בהוצאות קיום ונפילה רכה בתוך אה"ל; יש קפיצה במוט - רק גזבר מעולה מסוגל להשתתף בזה; יש ריצת משוכות (חברתיות ועקרוניות) ויש הטלת כידון (במי שאתה לא אוהב) ויש מרוצי שליחים (לשעבר - כיום אין צעירי הקיבוץ מעוניינים לחנך נוער יהודי לציונות ולעליה). העיקר - כושר התמדה ואמונה ביכולתך להתגבר.

דודה ינטה, בימים אלה אני סובלת מעייפות חברתית וכאב ראש אידיאולוגי. מה עלי לעשות? - היפוכונדרית כרונית.

להיפוכונדרית המסכנה, עייפות היא עניין סובייקטיבי שרק את מרגישה בו וכמו כן כאב ראש. עצמי לך היא לדבר עליהם פחות ולנסות להתעלם מהם. מעניין שהם נעלמים לפעמים כשאנחנו לא מתפנקים.

שבת שלום ושנה טובה

א ר י ק

העיקר הצריאות.

ב"ה

חיסונים בגיל הילדות (בעקבות מקרי שיתוק הילדים שהתגלו בארץ)

ה ח י ס ו נ - מ ה ו ?
חיסון פירושו "הגנה" - הגנה מפני מחלות מידבקות, כמו טטנוס, דיפטריה, שעלת, חצבת, חזרת, אדמת נעוד.

בד"כ לתינוקות יש הגנה טבעית עד גיל שנה, שנעלמת בהדרגה תוך 6-12 חודשים. החיסון בא במקום ההגנה הטבעית שנעלמת.

כ י צ ד פ ו ע ל ה ח י ס ו נ ?
החיסון מורכב מחיידקים או נגיפים מומתים או מוחלשים, שאינם גורמים למחלה, אך מביאים את הגוף לידי יצירת חומרים מיוחדים שנלחמים נגד המחלה ונותנים הגנה מפני המחלה הספציפית. לחומרים אלה קוראים נוגדנים ואם בעתיד נגיפים חזקים יתקפו את גופנו, הוא יוכל להילחם נגדם. לכל מחלה נגיפים משלה וחיסון משלה.

ה ח י ס ו נ מ ו נ ע א ת ה מ ח ל ה
החיסונים חשובים, כי נותנים אותם נגד מחלות מידבקות ומסוכנות שעוברות בקלות מאדם לאדם.

כמה פעמים נותנים חיסון? - יש חיסונים שנותנים פעם אחת והם מספיקים לכל החיים וישנם שנותנים במנות במרווח זמן מסויים, כמו לשעלת, טטנוס ודיפטריה, ברווח זמן של 6 שבועות בין חיסון לחיסון, הנקרא חיסון משולש, מכיוון שהחיסון מכיל 3 חומרים.

ת ו פ ע ו ת ל ו ו א י
כל חיסון יכול להביא להרגשה כללית רעה, חום ואי-שקט, מקום הזריקה כואב ונפוח לעיתים, אך כל התופעות חולפות תוך יום-יומיים. לכן חשוב להחזיק בבית אקמול נגד חום.

ח ש ו ב:
אם ילד מרגיש לא טוב, יש לייזע את האחות ולספר לפני מתן החיסון אם הילד סובל ממחלות כלשהן - אלרגיה כלשהי ותופעות קשות שהיו בעבר לאחר מתן חיסון. החיסונים הניתנים בארץ ובארצות תבל הביאו להפחתה משמעותית במחלות שנגדן מחו-סנים הילדים. ובהמשך לנושא - בפעם אחרת הסבר על מחלות שמפניהן יש לחסן.

רחל פרג'ן

(כתבה זו התקבלה כבר לפני שבוע, אבל דחינו אותה לשבוע זה. עם הכותבת הסליחה)

עם סיום אולפן "אורן" אנו רוצים לדווח לחברה ונביא לידיעתכם חלק מדו"ח שכתבתי בגמר חודשיים עבור שולחנות העלייה והשליחים והוא למעשה משקף גם את המצב היום, בגמר המחזור הזה. אנו, הצוות כולו, עוד נשב, נסכם ונסיק מסקנות למען האולפנים שיבואו.

עם המחזור הזה אני מסיימת 6-7 שנים של ריכוז אולפנים ומאחלת לכל הצוות הצלחה בעתיד, ובמיוחד ללאה שמחליפה אותי.

בעל נמנוב

ה א י נ פ ו ר מ צ י ה

ברור לנו שזה אולפן ראשון מסוגו והיידע והאינפורמציה שאפשר למסור היו מוגבלים מאוד. גם אנחנו לא ידענו אי-אלה דברים ואיך להתייחס אליהם.

יחד עם זאת היו בעיות בקשר למה שנאמר או מה שידעו התלמידים על התוכנית. יש כאלה שחשבו שזה אולפן לעברית והאומנות היא דרך אגב, ולהיפך, כאלה שרצו אך ורק את האומנות והעברית לא היתה להם חשובה. לכן חייבים להסביר למועמדים שהשבוע מתחלק לחצי לימודים וחצי עבודה. בימים שהם לומדים יש להם שיעורי עברית בבוקר וסדנאות אחר-הצהריים. בתוכנית נלולים גם כמה סמינרים (בעיות יהודים-ערבים, צבא, קיבוץ) והרצאות בערבים. כמו כן יש סיורים עם מורי האומנות במוזיאונים ועוד. היות והזמן הוא מעט, באמת אפשר רק לגעת בכל דבר בקצה המזלג, לתת להם תיאבון לעוד. דבר אחד ברור - מי שרק רוצה ללמוד עברית, שילך לאולפן לעברית ומי שרק רוצה אומנות - זה לא אצלנו. לגבי העברית צריך להוסיף כאן, שאמנם יש להם פחות שיעורים מבאולפן רגיל, אבל הכיתות הן קטנות מאוד ויש הרבה תשומת לב אינדיבידואלית.

ה א ו מ נ ו י ו ת

ההתעניינות וההרשמות בצילום וציור היו גדולים. בקרמיקה פחות, בעץ עוד פחות ובטקסטיל לא פתחנו כלל, כי לא היו מועמדים.

חשוב לציין כאן שחוג הקרמיקה היה מאוד מוצלח; חוג העץ סבל ממיעוט משתתפים והרצנו אותו עם 3 תלמידים בלבד, כדי להכניס אותו למסלול. גם הוא היה מוצלח. כמובן שאנו מעוניינים לפתוח גם מסלול של טקסטיל (ריקמה אומנותית, בובות וכו'), אך חייבת להיות היענות מינימלית.

היו הרבה שאלות לגבי הרמה הנדרשת מהתלמידים לפני שהם באים. למען האמת, המורים לאומנות ציפו לרמה גבוהה יותר, אך לפי הנסיון אפשרי היה להסתדר אפילו עם היידע והנסיון הקודמים של התלמידים, שהיו מאוד מגוונים. כמובן עדיף היה, אילו היו חוגים למתחילים ומתקדמים, אך זה כעת בלתי מציאותי

מ ס פ ר י מ

אנחנו עמדנו במשך כל האולפן פחות או יותר בין 26-30 תלמידים. עזבו כמה והתווספו אחרים. לקראת הסוף עומדים לצאת עוד כמה תלמידים, מתוך כל הסיבות שצינתי, וזה בהחלט לא מצדיק צוות אולפן כה גדול. אך היות ואנו מסתכלים על האולפן בתור "קורס הרצה" נמשיך עד הסוף.

כללית אפשר להוסיף שתיכננו תוכנית מאוד עמוסה וראינו במשך הזמן שהחבריה עייפים ולא מסוגלים לקלוט את הכול... מתוך עומס התוכניות הזנחנו אולי במידה מסוימת את הצד החברתי ורק בטיול לירושלים גיבשנו את החבריה. בעתיד חשוב מאוד שיהיה מדריך חברתי, צעיר, העובד איתם בערבים.

מי ירים את הכפפה?

התנאי, כאמור, שהעניין יבוצע לאחר העבודה, "בהתנדבות", לפי כמות הזמן שהמתנדבים יכולים להקצות לעניין.

ובעלון שלאחריו:

תגובות

"מה היתה התגובה לכתבה שלך?"
זו היתה התגובה השכיחה שקיבלתי, לאחר שפירסמתי לפני שבועיים את פנייתי לחברים לתרום (בצורה צנועה) להגדלת הכנסותינו. היו גם תגובות אחרות. למשל: "כל הכבוד", "אתה צודק", "רעיון טוב". כאילו כל מטרתי בכתבה היתה לקבל מחמאות (ואני הרי מתכוון להמחאות) או שאני מחפש את הצדק והאמת. נוסף לקריאות התפעלות היו קריאות כיוון. אמרו לי חברים: "קודם תטפל באלה שאינם עובדים בשעות העבודה, לפני שאתה מציע לנו לעבוד אחרי העבודה". ועוד אמרו: "קודם צריך לשפר/לשנות/לייעל (וכאן באה רשימה ארוכה - כל מציע וסדר העדיפות שלו). האחרונים חביבים - אלה שהציעו מה האחרים יכולים לעשות בשעות הפנאי. אלה, אכן, חביבים עלי במיוחד והם שייכים לזן שהולך וגדל אצלנו: אנשי "הם יחשבו/יפתרו/יעשו".

כאמור, כוונתי לא היתה לגרום הנאה או להוסיף דף לעלון. כוונתי היתה לעשות משהו שונה, בדרך שונה מהמקובל. ללא התערבות ועדות, ללא דיונים אינסופיים. להקדים "נעשה" ל"נשמע". הפנייה שלי היא פנייה אישית לא מתוקף תפקיד. אני מיניתי עצמי לנושא ולא נבחרתי על-ידי שום "גורם מוסמך". אני רוצה בצעד הזה לשבור מעגל קסמים של התלות המוגזמת - לצורך ושלא לצורך - ב"מימסד".

אנו מצפים שהמזכירות/הוועדות/הם"טפלו בבעיות ותפקידנו יהיה לבקר את החלטותיהם. לכולנו ברור שמצבנו הכלכלי לא טוב. לכל אחד מאיתנו הר של הצעות מה לעשות. הצעות אלו בנויות על שני עקרונות בסיסיים. האחד - הפגמים, כמו ההצעות לשיפור, מתייחסות תמיד למישהו אחר (חבר או ענף). השני - המימסד צריך לעשות משהו בני-דון. הרי לשם כך מינינו אותו.

הפעילות שאני יוזם לא מפריעה ולא באה על חשבון כל פעילות אחרת. רק שיהיה מי שיעשה. צריך להפסיק את "תסמונת הראש הקטן" ו"תסמונת המטפלת".

שלמה כץ

צריך לקפוץ למים. לא מסודר, לא מאורגן, לא מגובש, לא ברור, ספונטני. אבל אולי נקדים פעם "נעשה" ל"נשמע"?

במה מדובר?

מצבנו הכלכלי, כידוע, בכי רע (כתיב אחר: בחרא). הנזק באבוקדו, הקושי לצמצם עוד יותר בהוצאות קיום וכו' - מחמירים את המצב עוד יותר. מקורות הכנסה נוספים לא נראים באופק.

הגיע הזמן לעשות משהו בנדון, ואם אפשר בגדול. לצמצם בהוצאות קשה (כמה אפשר?). צריך לחשוב בכיוון של הגדלת הכנסות - ובאו-פן ישיר ולא לחכות שוועדת המשק או המזכירות או "מישהו" יציע מקור הכנסה שאולי בעוד כמה שנים...

הרעיון פשוט: יש בקרבנו חברים, והם לא מעטים, שיש להם ידע, אף כישרון, או יכולת, או תחביב, או עיסוק שאפשר להתפרנס מהם. קצת רצון, קצת יוזמה - ואפשר "למכור" למי שמעוניין. מי אמר שמאמצע הייצור שיש לנו אי אפשר להפיק יותר? "ההון האנושי" בקיבוץ הוא אמצעי הייצור שעדיין לא מנוצל במלואו. "העורף הסביבתי" שלנו מונה כמה עשרות אלפי אנשים בטווח של חצי שעה נסיעה: חצור, ראש פינה, צפת, קרית שמונה, טבריה וזו צריכה להיות אוכלוסיית היעד. אני משוכנע שיש לנו מה להציע להם.

רוצים דוגמאות? בבקשה. משהו על קצה המזלג:

- להעביר מדי פעם את "חנות היד השנייה" ליישובים עירוניים באזור. למכור גם עבו-דות של חברים.

- להדריך תיירים באיזור (או בקיבוץ)

- לצלם אירועים חגיגיים ("צלם חתן וכלה")

להרצות בתחומים שאנו בקיאים בהם. ויש עוד הרבה, ויש רעיונות שלא חשבת עליהם והם ודאי מוצלחים יותר. כל דבר שהכנסה בציודו - יתאים.

בשלב זה אני מעדיף שלא לשמוע את הספק-נים (אני מכיר את הטענות: "זה לא ילך", "מה אנו יכולים להציע שאנשים ירצו לקנות", "מי יארגן את כל זה" - ועוד כהנה וכהנה).

אני מבקש מכל חבר או קבוצת חברים, שיש להם רעיון שהם יכולים לבצע בשעות שלאחר העבודה, שיגיעו אלי.

פִּינֹת הַסֵּרֶט הַשְּׁבוּעִי

שם הסרט: ה מ ש י מ ה THE MISSION

בימרי : רונאלד ג'ונפה

משחק: רוברט דה-נירו, ג'רמי אירונס

פרטים - זכה בפרס הגדול של פסטיבל קאן.

הרקע לדרמה שבסרט היא אמנת מדריד, שהעבירה את השליטה על אזורים מפלי האיגואסו שבגבול ארגנטינה-ברזיל מספרד לפורטוגל. המיסיון היה תקוע לפורטוגלים כמנן צעם בגרון. בסך-הכל הם רצו למסד את סחר העבדים מהאיזור. שליח האפיפיור, שנשלח לתווך בין הצדדים, מוכר את הישועים ובני חסותם האינדיאנים לטובת האינט-רסים של הכנסייה באירופה.

את הסרט ביים רולאנד ג'ונפה, שזכור לנו מ"דמעות של שתיקה" וכן נוטלים בו חלק השחקנים רוברט דה-נירו וג'רמי אירונס. הסרט עשיר בצילומי צבע מרהיבים של טבע, שמגמדים את האופי האנושי, שבלאו-הכי סובל מקומתו הנמוכה עד מאוד.

הסרט הוא מסע אקזוטי בארץ רחוקה, שבעקבות הצלחתו של "דמעות של שתיקה" זכה גם באמצעי הפקה עשירים ומתחכמים, המשחזרים לעינינו את מעשי הזוועה שביצעו בני התרבות האירופיים באינדיאנים ה"פרימיטיביים".

משחק משובח וצילום מרהיב.

ו. (ועדת) סרטים

תשובה לשאלה עמוד 8

כ ו ל נ ו מ צ ט ל מ י מ ל ק ר א ת ח ג ה-40

האירוע יתקיים בשבת - מחר !

10 בספטמבר, בשעה 10.00 באמפיתיאטרון.

אנא, התפנו ליום זה ולשעה זו, כי אנחנו

רוצים לכלול את כולם בצילום היסטורי זה.

פרטים נוספים על לוח המודעות.

נְעִימוֹ! ♡ !

כרטיסי "אגד"

ילדכם הגיע לגיל 5? מזל טוב!
הנכם מוזמנים להתקשר עם דב קולט כל ערב בשעה 18.00,
לתיאום פגישה לצילום עבור כרטיס "אגד".
את התצלום בצירוף שם ותאריך לידה יש להביא להנה"ח
לשם סידור תעודה.

ביטוח לאומי - קיצבת זיקנה

קיבלנו עבור חודש אוגוסט 20,341 ש"ח, עבור 57 חברים.
הנה"ח

פסלונים למכירה

הכנתי פסלונים קטנים למכירה, במחירים הנעים בין 50-70 שקל לפסלון.
אם החברים או אורחיהם מעוניינים ברכישת פסלונים כמתנות - אנא פנו אלי.
מס' הטלפון שלי - 832.

שרי שובל

שינויים במספרי הטלפון

אלף דוברינר - 049

אהוד המאירי - 005

התקיים מודיעה שמספר הטלפון בבית התקיים
ברח' דובנוב נשאר 250231 (עד להודעה חדשה)
ולא כפי שפורסם ביומן השנתי של התקיים.

דו"ח משיבת מזכירות, מיום 21.8.1988-

נוכחו: קרול, מייקל ד, מקס מ, לני י, שרה ד, ג'וליה נ, שאולה א.
נעדרו: ישראל א, יענקל מ.

1. אושר הפרוטוקול מהישיבה הקודמת

2. שיטת הניהול החדשה של ה"תקציב האיש" - בדיקה לאחר 7 חדשים.

מקס התרשם שהשיטה מקובלת בחברה, ופועלת בכיוון של הצגת המצב לאמיתו.

קרול לוקחת על עצמה את המעקב אחרי הנושא.

מרכזת ועדת הבנים תהיה אחראית בנושא התקציב האיש"י בכל הקשור לשכבת הבנים.

3. נסיעות לחו"ל למשך שבועיים - על חשבון החבר

הדיון התמקד בעיקר על ימי העבודה ומשך השהייה בחו"ל.

הודגש שגם בהחלטת האסיפה בנושא, וגם בתקנון העבודה שלנו, רשאי החבר לקחת חופש עד

שבועיים - רצוף. כלומר - השבועיים לצורך הנסיעה הינם ברוטו.

אין להוסיף ימים לפני או אחרי הנסיעה.

כל הארכת שהות מעבר לשבועיים - אפילו ביום אחד - טעונה אישור המזכירות.

נסיעתה של גילה מדר:

נמסר לחברי המזכירות שגילה קבלה מלגה מהמועצה האזורית לצורך השתלמות בחו"ל למשך

3 שבועות. המזכירות מברכת את גילה ומאשרת את הנסיעה.

נסיעתה של חנה מסר ;

אושרה לחנה מסר הארכת שהות בחו"ל של 9 ימים בוספים בנסיעתה הפרטית לשבועיים לארצות-

הברית ("עזרת קרובים"). הימים ינוכו מימי החופש של חנה.

* * * * *

דו"ח משיבת מזכירות, מיום 28.8.1988

נוכחו: קרול ב, מייקל ד, יענקל מ, מקס מ, לני י, ג'וליה נ, ישראל א.

נעדרו: שאולה א, שרה ד.

1. השקעות צרכניות; מוזמן: ג'ייסון (במקום שרה ד')

החלטת ועדת המשק המקורית שהובאה בפני המזכירות היתה - מסגרת של 70,000 ש"ח

להשקעות צרכניות. נושא זה לא הגיע עדיין לאסיפה עקב המו"מ שהתנהל עם הבנקים לקראת

הכניסה ל-א.ה.ל. הוסבר שהוצאו כבר כ-40,000 ש"ח לצרכי השקעות, וועדת המשק החליטה כיום

שלאור המצב הכלכלי יש להפסיק לאלתר את כל יתר ההשקעות. פירוש הדבר שלועדת החברה לא

יעמוד השנה כל סכום להשקעות. ..2..

הוסבר שנקודה זו תעלה באותו ערב בפני האסיפה כסעיף מתוך הדו"ח החצי שנתי של המשק. ג'ייסון הציג את עמדת ועדת החברה לגבי השקעות, והוחלט שעל האסיפה להכריע סופית בנושא.

2. פתיחת אולם ההתכנסות;

אושרה הקמתה של ועדה שתכלול את החברים: מייקל ד, מיכאל כ, אלק ק, ישראל א, תמר ו, וקרול ב לתכנון הארוע של חנוכת האולם. כן אושר סכום של 3,000 ש"ח לצורך כך. מייקל ד הודיע שיגיעו הרבה אורחים, כולל אישי ציבור. על הועדה לתכנן את הארוע, ולדווח על כך למזכירות.

3. שיחה עם דינה רחמני

לאחר קבלת הודעתה של דינה על עזיבה, חברי המזכירות הביעו רצון לשוחח אתה על החלטתה. דינה הוזמנה לשיחה והסבירה את נימוקיה האישיים, וביקשה להדגיש שהיא לא יוצאת מהמשק בכעס, וגם לא בטריקת דלת. ההיפך הוא הנכון. על דינה היה לשקול מספר הצעות שעלו בשיחה, ולהודיע סופית על החלטתה. מאז אותה ישיבה הודיעה דינה לקרול שהיא בכל זאת עומדת על דעתה לעזוב.

* * * * *

נוכחו: קרול ב, דני פ, יעקב מ, יוסי כ, מייקל כ, ניל ש, ג'קי, מיפאל ד.

דיון והחלטה על למודים הכרחיים

נוכחו: רות גולן, יניתה, ג'יסון.

עקב החלטת האסיפה, התקיים דיון מקיף, וסוכם והחלט על יציאתם ללמודים ארוכים של החברים הרשומים מטה, בנוסף לחברים שימשיכו:

1. ג'יסון פרלסון - לפי המלצת ובתאום המפעל - לימודי אלקטרוניקה.
2. ליבה סטיל - לפי המלצת ועדת הגיל הרך - מטפלת תינוקות. תקופת לימודים שנתיים.
3. חניטה בן דוד - (בתנאי שתקבל לחברות). לפי המלצת ועדת בריאות. סייעת שיניים - תקופת לימוד שנה.

השקעות צרכניות

היות ובמשך 6 חדשים של השנה בוצעו כ-40 אלף ש"ח של השקעות צרכניות וזה כ-10 אלפים ש"ח מעל מה שתכננו והודענו לבנק - ועדת המשק שמעה הסבר מפורט מפי ג'קי על הסעיפים ההכרחיים שעליהם הוצא הכסף - בעקבות העובדה שסיום שנת 1988 מראה מקור שלילי. הועדה החליטה להציע לאסיפה, שכל השקעות צרכניות, ואלה שמיועדים לצרכי ועדת החברה יוקפאו.

בעיות חריש באדמות בית

לאור ההוצאות הגדולות שפעולה זו עולה לנו כל שנה, התשלום לקבלנים, הוחלט לרכוש מחרשה בתנאי סחר מכר. פרוש הדבר: שהחריש שאנו חייבים לעשות עד סוף השנה, ייגשה בתנאי שכירות ונרכוש את המחרשה לקראת 1989.

פרדס אשכוליות אדומות - פמליות וכו"

ועדת המשק שמעה סקירה מפי אנג'י על בצוע שתילת פרדס בשטח ארכל. במידה שנשיג יותר שתילים, נגיע לכ-150 דונם. נטענו מטע צפוף, כ-90 שתיל לדונם, לעומת 40 במטע רגיל. יכול מסחרי ראשון צפוי ב-1990, כ-1 1/2 דונם. יש לציין שפעולת נטיעת הפרדס הינה מוצלחת מאד, היות והגענו לקליטתם של 99% מהשתילים בקירוב.

תגבור הכנסות

נושאים שעל הפרק לקראת האסיפות הקרובות

1. בקשה של המועצה לגייס את מיכאל דוארי לתפקיד מרכז המים וניקוז באיזור. המזכירות ממליצה. הסבר ינתן באסיפה.

2. העברת ה"כרטסת האישית" של החברים למחשב. מצ'ב הסבר בנושא מאת דוד אלמן:

לקראת האסיפה בענייני מחשב

בקרב תתבקש האסיפה להכריע בנושא עדין (כנראה), הכנסת הכרטסת האישית למחשב ועקב כך הסבר קצר על העניין.

בעקבות בקשות של מוסדות שונים הוכנסו בעבר נתונים למחשב שכללו פרטים כגון: שם ומשפחה עבור רשימות שונות בקיבוץ, מספרי זהות עבור תעודות נסיעה חופשית באגד, פרטים לטופס 17 המפורסם וכן הלאה.

בעקבות דרישה הוקפא כל העניין עד להבאתו למזכירות לברור העניין עקרונית. כמו כן העלתה הצעה למזכירות להכנסת רישום התושבים למחשב. הכוונה היתה להעביר את הכרטסת הנמצאת במשרד המזכירות הטכנית למחשב.

סוכם אז במזכירות: "להביא את הנושא לאסיפה לברור העניין העקרוני" כמו כן אושר בעל פה ע"י המזכירה דאז להמשיך עם החומר הקיים בלבד עד להכרעת האסיפה בנושא.

א. להלן רשימת כל הנתונים הקיימים היום במחשב הנוגעים לעניינינו:

1. שם פרטי	6. מס. הסדרות	11. מין
2. שם משפחה	7. תאריך לידה	12. שם הכיתה (מחזור)
3. שם האב	8. סטטוס תושב בקיבוץ	13. תאריך נשואין
4. שם האם	9. תאריך הגעה לקיבוץ	14. תאריך פטירה
5. מס. זהות	10. מס. אישי בצה"ל	15. תאריך עליה לארץ

ב. נתונים נוספים הכלולים בכרטסת אשר אינם נמצאים במחשב כיום:

1. מקום לידה (עיר/ארץ)	8. עלה ב (שם המטוס/אניה)
2. סטטוס אישי (נשוי/רווק...)	9. מספר תעודת עולה
3. מספר דרכון ישראלי	10. תאריך קבלה לחברות
4. מספר דרכון אחר	11. תאריכי נסיעה/חזרה לחו"ל
5. רשימות (רכב/אופניים)	12. תאריכי יציאה/חזרה לימודים בחוץ
6. השם לפני הנשואין	13. תאריכי יציאה/חזרה מחופש מיוחד
7. עלה לארץ דרך (נמל/נמל תעופה)	14. תאריכי נשואין וגרושים קודמים

ג. להכנס למחשב דרוש קוד כניסה כלומר לא כל אחד יכול להכנס למחשב בכלל

ד. גם מי שנכנס למחשב זקוק לאשור כניסה נוסף כדי לגשת לחומר הנ"ל

ה. במקרה הצורך ניתן להוריד את כל החומר על דיסקט ולמחוק אותו מהמחשב בכלל.

ו. לאור כל האמור אני מרשה לעצמי לקבוע שהנתונים על האכלוסיה בכפר הנשיא יהיו הרבה יותר בטוחים וחסויים במחשב מאשר בכרטסת הרגילה.

ז. יחד עם זאת השמוש בחומר הנ"ל הרבה יותר פשוט לדוגמה: הכרטסת מסודרת לפי א' ב' ולפי סדר זה קל למצוא חבר מסוים אם יודעים את שם המשפחה שלו. לעומת זאת אם נרצה ל"שלוף" את רשימת הבנים שחיו אי פעם בכפר הנשיא (נניח לצורך חגיגות ה - 40) האם מישור יהיה מוכן לעשות את זה בעזרת הכרטסת הרגילה ?!

3. הצעה חדשה למסלול בנים בכפר-הנשיא

החל דיון בנושא זה באסיפה שטרם הסתיימה, מפאת חוסר קוורם באסיפות שנבקעו לאחר מכן. ה. הצעה הזאת יש כמה שינויים עקרוניים חשובים ורצוי שחברים יתנו את הדין. (א) להבדיל מהמצב כיום, הוצע ש"בן" (מגיל 18) לא יקבל סטטוס של מועמד באופן אוטומטי. יהיה עליו לבקש מועמדות. (ב) עד גיל 29 יהיה עליו להחליט אם הוא רוצה להתקבל למועמדות, או לעזוב. (ג) יהיה עליו לשהות שנה רצופה במשק "מועמד" לפני קבלתו לחברות. (ד) נקודה נוספת-שבנקופת "שנות התלכטות" תהיה ל-בן "אפשרות של יציאה לחופש ללא הגבלת כניסה ויציאה הקבוצה". המצב היום הוא ש-בן היוצא את המשק פעם שניה (אחרי "שנת החופש") חייב להודיע על עזיבה.

4. חידוש תקנון הוותק

(על פי הצעה של ועדת חברה - רצ'ב הסבר של שרה דבולט).

מאז שהתקבל התקנון הקיים, לפני למעלה מ-30 שנה, לא היה שום נסיון לחדש אותו כדי להתאים לשינויים שחלו במשך הזמן. הורגש שיש כמה סעיפים הטעונים שינויים או תוספות, והתגבש תקנון מחודש. על השינויים עבדו נציגים מועדת חברה, הבנים והקליטה. הנקודה המרכזית בתקנון החדש היא לזכות במלוא הנקודות הוותק "חבר" (או מועמד) הנמצא בקבוצה. זה בניגוד לתקנון הקיים המזכה במספר שווה של נקודות גם חבר קבוצה, תושב, תושב בהתישבות העובדת, שכיר (כלומר - כשמישהו התקבל לחברות, מחשבו לו כל השנים שהוא היה בסטטוס אחר ולארו דווקא מועמד או חבר). ההצעה כוללת גם בני משק שאינם בסטטוס של מועמד רשמי. (ראה תקנון בנים חדש). נקודות שלא היו קיימות בתקנון הקיים - מה הדין לגבי חברים בשנת חופש, או חברים שעזבו וחזרו למשק. בהעדר הנחיות בתקנון, נעשו כמה שגיאות בעבר וזה מחייב שינוי. אין בכוונת התקנון לשנות את מקומם של חברים כרשימה של היום, אלא מתייחס רק לגבי חברים שיתקבלו בעתיד.

* * * * *

דו"ח מועדת הבריאות

28 ביולי 1988

נכחו: רות, בטי, רימונד, פיליס, אירנה, אבלין, דוד, הנרי

1. ברכת מרכזת הועדה - מפגש ראשון הכרות רשמית ואכילת עוגות (איך לא?)
2. חלוקת עבודה בועדה
נערך דיון קצר בה נשמעו כוונות לגבי חלוקת תפקידים, העניין לא סופי אך הכוון שהתקבל הוא: אוולין - מרכז ציבורי מבחינת בריאות
אירנה - החבר המבוגר
רמונד - ענייני כספים
פיליס - דיאטות מיוחדות
דוד - אמבולנס, מד"א, מחשב
הנרי - רכב ונסעים בריאות
בטי - קשר עם המרפאה והצוות הרפואי
3. המשך החוזה עם הרופא (ג'ים)
ג'ים חתום על חוזה עד נובמבר '88. רשמית יש להודיע לו על החלטתנו לפחות חודש מראש.
החלטו: כל העניין יועלה בסדר עדיפות גבוה.
4. מסיבת סיום לג'ניה נקבעה ל - 19.8.88 יום שישי
5. האחיות החדשות
תמי ומשה לוי + 2. אוולין המאמצת. גרים בבית הישן של זאבי ויניחה. ג'ניה כבר מכניסה אותה לעבודה.
רחל וציון פרג'ון + 4. הוא עובד מוסך באגד. גרים בבית של הרי ושלומית.
מאמצת חנה פרנקלין.
שתי האחיות תעבורנה שבועיים הכשרה במרפאת אילת השחר.
6. מפגשי הועדה - ככלל תפגש הועדה אחת לשבועיים.

16 באוגוסט 1988

נכחו: רות, בטי, הנרי, פיליס, אירנה, אבלין, דוד
נעדר: רמונד (חולה)

1. המסיבה לג'ניה נדחתה עקב פטירתו של ברני. היא תערך ביום ג' 23.8 בבריכה ב 20:30
2. רות רחמני
מידע מהנרי: ועדת אד-הוק הציעו לועדת כח אדם את רות כמזכירה רפואית במקומה של נטע. זאת לאחר אשור מג'קי ומייקל ד. כרגע אין עדין החלטה בעניין בועדת כח-אדם מידע מרות ג.: הקורס מתחיל בספטמבר ונמשך יום בשבוע למשך 10 חודשים.
הקורס עולה - 1500 ש"ח ונפתח פעם אחת בשנה.
הוועדה תומכת בכניסתה של רות ר. לתפקיד וכן עומדת על כך שרות תצא לקורס הנ"ל. (בינתיים הוחלט שרות רחמני ניכנסת למרפאה כמזכירה רפואית אם כי לא תצא לקורס האמור השנה עקב הצימצומים - רות)

3. חנייתה ב.ד.

חנייתה מסכימה ואף רוצה לעבוד כסייעת שיניים. הלימודים הם באוניברסיטה בתל-אביב למשך שנה וחצי (לימודים מלאים). היא תגור אצל ההורים של זוהר ותמצא עבודה לכסו חלק מהוצאות הלימודים. חנייתה עברה את כל שלבי הכניסה ועברה בהצלחה. עלות הלימודים הינה: - 3000 ש"ח וחנייתה תהיה חייבת לעבוד לאחר מכן כשנה במקום מוכר ע"י קופ"ח או להמיר זאת בכסף. המצב כיום הוא שרות ג. (וריאן בשעת הצורך) מחזיקה את התפקיד הזה והיא מרגישה צורך למצוא מישור צעיר יותר לעבודה זו. החלטת: להמליץ על הלימודים האלה ולהביאם לוועדת המשק כלימודים פונקציונליים. (וועדת המשק אישרה מאז את הלימודים - רות)

4. החוזה עם הרופא - נמשך הדיון על עבודתו של ג'ים בכפר הנשיא.

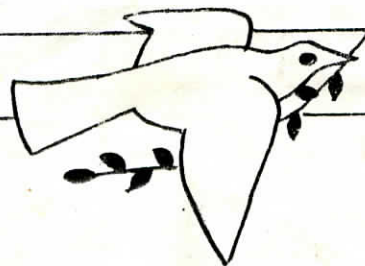
30 באוגוסט 1988

נכחו: רות, הנרי, פיליס, אירנה, אבלין, דוד, רמונד
נעדר: בטי (חתונה של מרגלית)
מזמנות: תמי ורחל - האחיות החדשות

1. האחיות החדשות - נערך סבב הכרות בין האחיות וחברי הוועדה, כמו כן שמענו את הציפיות והכוונות של תמי ורחל לגבי עבודתן עמנו בכפר הנשיא.
2. חדרי חולים - סוכם לראות את העניין בנושא שיועלה בעתיד לדיון. קבלנו את הדירה הישנה של גב' רזניק לשמש זמנית כחדר חולים.
3. החוזה עם ג'ים - נערך סבב נוסף של המשתתפים לאחר ה"גשועים" האחרונים שנעשו. סוכם נחליט סופית בישיבה הבאה מיד לאחר ראש השנה.

חג שמח ושנה טובה - וועדת בריאות

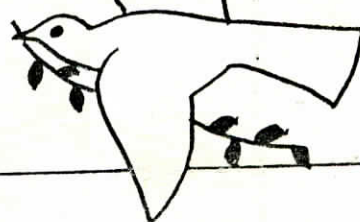
עקב • תקלות שונות לא יצא הדו"ח עד עתה.

ערה"ש תשמ"ט-ש"י לראשונים.

שתבוא עליכם שנה -

תוססת
מחה
תוקה
מבט

מכלגית כפר הנשיא ..

NEWS OF THE WEEK

* First of all I have been told to tell you not to worry if you haven't had any post from England lately. Apparently they have had a Postal Strike! *And still do*

* Sari Shuval has reasonably priced statuettes for sale (50 - 70 Shekel). If you are interested, get in touch with her (Tel. 832).

* The new Ulpan is opening on Thursday, 15.9. and for the first Friday night the teachers are interested in dispersing the pupils amongst kibbutz families. If you would like to host a youngster for tea and supper on the 16th, please contact Leah Katz or Sharon Sokol).

* You have probably heard of the wonderful "cruise" our founder-members had on Lake Kinnereth this week. Our youngsters gave us a lovely surprise. They hired one of the ferry-boats, and took it over for the evening. Decorated it, re-named it "40 years Kfar Hanassi", there was an orchestra (local talent), drinks, a buffet supper - the lot. It's nice to be spoilt every now and then.

* You have probably seen the notice about the re-opening of the shoe-repair shop. The "Schuster" will be Helen Lipschits, who learnt quite a lot about shoes on her chiropody-course, and is also going out once a week to a local cobbler to learn the tricks of the trade. I asked her how she likes the idea. "I love it" she said.

* If you are in the vicinity of the clinic these days any morning about 7.15, you will see our little ones waiting for the school-bus, to go to Ayelet Ha-shachar. So far no-body has missed the bus. In first grade, where the children from Machanaim have joined our children here, one can already see new friendships being formed.

* Victor tells us there is some avocado after all - but very little, so there is no possibility to go and pick by yourselves. If there is any fruit that we can't send to market it will be given out.

So, SHABBAT SHALOM

and

L'SHANAH TOVAH TIKATEIVU

V'TICHATEIMU

H*A*P*P*Y N*E*W Y*E*A*R

Inge

HAPPY BIRTHDAY

11.9.88. Johanna Potash
Nogah Devon
Irit Forster
Guy Ha-me'iri

12.8. Henry Sprung
Mor Goldberg

13.9. Helen Lipshitz
Tovi Epstein
Dekel Basso

14.9. Na'or Maser
Einat Maser

15.9. Shachar Katz

16.9. Sh'muel Hatzor

Avital Shuval

No'am Rifkind

Gal Cina (granddaughter)

Na'ama Devolt

17.9. Harry Berg

HAPPY ANNIVERSARY

11.9.88 Amalia & Micky Noy

Irit & Moshe Gershman

12.9. Ann & Bill Fineberg

13.9. Jeannette & Colin Brimost

14.9. Yehudit & Nathan Barak

15.9. Gila & Max Mader

Dorit & Avi Rosenkranz

16.9. Shelly & Andrew Easton

FILM OF THE WEEK - THE MISSION

A historical epic, about the frontier skirmishes between Spain and Portugal in South America. At Cannes Film Festival it got first-class ratings.

R*O*S*H H*A*S*H*A*N*A*H PROGRAMMES *****

Sunday night - 18.34 Festive Meal with songs and readings
22.00 "OPEN HOUSE" with various families.
Monday - 21.30 "One Evening To Many" - light entertainment

AND DON'T FORGET TO COME TO THE
AMPHITHEATRE
tomorrow morning at 10.00
in order to be part of the
historic photograph of all
K'far Hanassi inhabitants!

